

24 KI.

323.

(Teljes.)

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

HISTORIA

ABIGAIL VXORIS NABAL &c.

Primi L. Sa. Ca. vigesimo quarto.

ABIGAIL Aísson Historiája,
Halliuk meg az ú bñ/cz ez es voltat,
Mint mente meg halaltol az ú v-
rat, Le íallituan Szent Dávidnak
haragiat.

Ez mindennek lehet igen szép pelda, Kiből mint
eg tükörből meg láthatia, Az íltennek meli drága
aiandeka, Kinek ío hazas tarfor ad hazaba.

Mikor Dávid Galiator meg gíðze, Or az kñ/seg
olly igen meg keduele, Es az vitezlñ nep nagnak
bñ/cziule, Hog Kirali meltosagra ítilne.

Hog ez dolgot Saul Kyrál meg erte, Montha-
talan ú magaba írille, Mert Dávidtol bírodalmar
ú felte, Ez lñn oka hog kergernie kezde.

Iollehet ez ío vitez embet vala, Az ú batorfaga
mert ílten vala, De nem akar tamadni Kirallíara,
Sñ: elñte eg pñstaba íorula.

Vala eg ember or az hauas kñzbe, Az maon pu-
íraianak kiedlenebe, Hog kinek Nabal híuattak
neue, Vala íosfaga az Carmelus hegbe.

Ez eg ektelñ hñssu ember vala, Ertetlen es por
termelñeñd vala, Bolondfaggal az agia tellies vala,
Minden hatuan erññ/cz ú benne vala.

A

Ennek

Eonck iuha es keczkeie sok vala , Czak azokbã
ünki kedue vala , Minemüket mostis latunk giakor
ta , Nem kel neki emberek baratsaga.

Kik böntelë barmok közöt forgodnak , Keczke-
keles dísnokkal naiaskodnak , Emberek semelie e-
löt elhunak , Mí: az rokak csak magoknak kullognak

Hog embernek illië erköcz né hasznal , Erröl most
igë szép példat halhatnal , Kic gonols kedüü gazdag
nak möhatnal , Kiket példaz herman vrã nag nabal

Felelege az Nabalnak szép vala , Kinck neue szép
Abigail vala , Hü es ezes absoni allat vala , Io er-
köczüü ekes besedü vala.

Ez vranak haza gongiat viseli , Bolondfogat az
mint lehet fedezü , Kemen termeliserit mind el benue
di , Tisztelge mert ütet arra visü.

Mikor David bolgaitol meg halla , Hog az nabal
iuhait olloltarna , Haza nepet igen vigan tartana ,
Tiz isüü bolgait hozá vala'ra.

Kövecseget ig ada az iffiaknak , Mennietök el
hazához az Nabalnak , Kösbönnietök en sommal az
Iambornak , Es mongiarok ezt mint io barátomnak ,

Bekeséget keuanok ü maganak , Czialaggiaual
mint ariamfainak , Ilteni aldomast az ü hazanak ,
Io szerenczeiet minden ü marhainak.

Most hallam hog iuhait be haitatta , Es Iambor
bolgait nag vigan tartia , Azon bolgaitol azt meg
tudhattia , Hog ü neki voltam nag io barátia.

Merc

Mert mi vltá it vagiunk at pustaaba, Mi azokat
bécük tarsasagunkba, Es marhajanak voltunk oli ol
alma, Hog senkitől nem elet benne kara,

Azert hissem hog keduet niertünk vala, Nag biz-
unkba küldbécünk ű hozzaia, Emléköztek rojunkis
ig voltaba, Mert csak alig vagiunk it az pustaaba.

Sőt h inkább tegen fianak Davidnak, Es vele valo
tegen firfiaknak, Kik ű neki es vtannis solgalnak,
Külgiön elest mert souan helieny vadnak.

Eze haluan az Iffiak el indulanak, Mikor Nabal
eleiben iutanak, Vrok ködetségebe el iaranak, Es
neki nag tistetséggel solanak.

Mikor Nabal mind ezeket hallana, Embertelen
voltat ot meg murata, Es nemes szemelieket nem
gondola, Illien solual űket el pirongata.

Meggiünk neki hog ha David vratok, Vag ki fia
azzal en nem gondolok, De azt tudom hog bellet
vandarlorok, Es ty vratok elöt csak budostok.

Variatok csak im kenieremet adom vešem, Es
effele budosoknak szegdelem, Barmom hulat azo-
kra vebtegeté, Akkik hönā valok mert azt sem erté.

Ot az Nemes Iffiak megpirulanak, Es elöle gior-
san el fordulanak, Mikor David eleiben iutanak,
Mind ezekről neki bolsonkodanak.

Ezen David bertelen el busula, Es fegueret föl
köté oldalara, Neg szaz legent giorfan melle valab-
ta, Kikkel Nabal hazara el indula.

Vala Nabalnak eg' lambor bolgaia, Mel igen
iol eseben vöste vala, Mint Daidnak vra valast
töt vala, Es ez dolgon igen buskodik vala.

De nem mere szollani az Nabalnak, Tuduan rofs
ter mebetit ü vranak, Söt eleiben mened azz onnia-
nak, Es ig sola Abigail azonnak.

En mint lambor nektek ezzel tartozom, Azert a
mit ercek en azt meg mondom, Talam ezt te nem
ertötced alisonio, De vram erctelensegé buskodom.

Most Daid az pusztabol hozza küldé, Túle nag
szep szoval elest kerete, Vram nag erctelenseggel fe-
lele, Szolgait el pirongata elöle.

Azok alisoniom mind ieles firfiak, Nekünk ar-
tani nem akartak, Söt mindenek ellé oltalmaztanak,
Es hiü tarsasagokban tartottanak.

Az pusztaba mi vira velek voltunk, Eiel nappal
mint eg' kö falhoz bizük, Mert voltanak nekünköl
hiü oltalmük, Hog' marhankba az vira kart né lattük.

Azert most vifel gondot ez dologrol, Es ne biz-
zad vrunkra az Nabalra, Mert felek hog' nem csak
önnön magara, De veselt hoz egez az ü hazara.

It tekencz meg mi legen az io solga, Hog' kinek
fay vra nio morulaga, De nésd aztis meli igen sük
es draga, Az io alisony allat okofsaga.

Abigail alison hog' ezt meg erce, Szolgaiatol igé
io neuen veue, De vranak ez dolgot nem ie lente,
Mertuggia hog' seiebe nem verhetne.

Giorfan elő lerte sok kenieket, Io borokkal
meg tölte nag' tömlöket, Es niuzata nag' sok köuer
ökröket, Es kesite sok rendbeli erkeket.

Fel rakata az samarok hatara. Hog' azzal indul-
lianak paranczollia, V' magais fel üle samarara,
Es vranna leaniual indula.

Hog' az hegről mar ala iutor vala, Azon közben
Dauidis oda iuta, Kinck ottan eleiben indula, Es
Dauidrol ill' bosszon kodast halla.

Ezeknek marhaiokat meg tartottam, Az pusztá-
bá kartol meg oltalmaztam, Kikert csak hiaba mind
munkallottá, Mert az iokert tölök meg gyalasbattam.

Ellenségim szerenczielek legienek, Ha miattam
toub meg menekődnek, De valakik birtoka alatt
vannak, Azok holnap virrataig nem elnek,

Abigail alszony ezt mind halgattia, Az samar-
rol giorfasaggal le szálla, Es Dauidnak hog' eleiben
iuta, Labaihoz orczaiual borula.

Monda vram solgalo Leaniodat, Batorfaggal
előtted solny haggiad, Feriem vetket nekem tulai-
doniczad, Es köniörgelem vram meg halgasad.

Az en feiemre mostan v'rak Kiral, Kerlek hog' ez
bünert ne haragugial, Mert miképpé hog' neki neue
Nabal, Azonkeppen dolga bolondlagban al.

Iambor solgaidat kiker' boczattal, Hog' ha lattam
volna azen hazamnal, Most mi reank vram nem ha-
ragudnal, Söm vetőt volna ellenéd az Nabal.

Azért Vram el az hatalmas Isten. Hog ki meg
tite ez mostani udoben, Hog kezdet ne maroz arca-
tan verben, Söt maradhas io lelki esmeretben.

Az kik neked ellenlegid volnanak, A vag vala-
mi gonofte akarnanak, Ilicien engedelmelegre iu-
fsanak, Mint az Nabal tenked solgallianak.

Azert tülem ez kisdet aiandekor, Mellier hoztam
te solgalo leaniod, Veda kórniüled valo vitezekkel
Es azokkal el kölczied egefsseggel.

Veddel vram rojunk az mi vetkunket, Visfont
Isten az miely te veled, Hog ad neked nyugodalmas
lako heliet, Mert Istennek az ü hadat vifeled.

Gonofsag ne talaltassek te benned, Hog ha via-
skodik ember ellened, A vag kergettetik atte elted,
Isten eldt ritzan maraggion leked.

Mikor az vr ellenleged meg gidzy, Igiretet rai-
tad meg telliesiti, Israel küst sciedet fel emeli, Es
nepenek seiedelmeue teszi.

Akkor benned gonofs lelki esmeret, Nem ma-
rad hog mardoshatna siuedet, Mert nem ontott.
arcatlá veröket, Sem te nem allottal bozzut eritted.

Mikor ezek meg telliesednek benned, Akkor iu-
tok en esedbe te neked, Hog kerelimmal alottam
ellened, Es az gonofit el kerüitettem veled.

Abigail alsion ekes besede, Es siuanak nag en-
gedelmesege, DAuidnak be hara az ü siuere, Es
üt hoza arcatlan seledlegre.

Az assionnak David igen felele, Aldot az v̄r
Israelnek Istennek, Ki hozot voltegedet en elémbe,
Aldot a te szep földnek e kelsege.

Sőt aldot nag ki velem ezt mielded, Hog esködsze
ebben magadat veted, Kezeimet veronastol meg
mented, Az nag bösösü alafra nem erezted.

El az Isten az Israelnek vra, Ki most engemet
gonosztol meg tartta, Hog ha hamar ide nem idtel
volna, Vrad nabalez eiel meg holt volna.

De te lamhor bemeliedet tistelem. Aiandeko-
dar mind io neuē vötte, Melto köniörgesednek mid
engertem, Meni hazadhoz mert meg engesteliettē.

Abigail gyorsan hatra fordula, Es mikoron ha-
zahozt vtor volna, Bolond vrad talala nag lakasba,
Isik mint ha semmi gongia nem volna.

Mert hog Nabal akkoron resseg vala, Felesége
akkor neki nem sola, De hainalba mikor meg io-
zanula, Bölez beszeddel mindeneket meg monda.

Nabalezte hog erte nem solhara, lettebe elamel
kodot vala, Kezet vette az v̄r Isten Nabalra, Es
az v̄ran tized napra meg hala.

Mikor David azt meg hallotta volna, Hog az
sügen Nabal immar meg holt volna, Ilien sokkal
Istennek halat ada, Ki üneki bösösüiat meg allotta.

Aldot Isten te fel magabraltalsal, Ki az attatlan
veredl engem meg tartal, Es heg az gyalozatrol bös
put allottal, Meliet raitam mield vala az Nabal.

Alonba

Alsonba Daidnak elseben iura, Abigail absion-
nak bölcz tanaczia, Magaban gondola hog melto
volna, Hog ű neki az lenne hazas tarfa.

Akkor ezzel ű fokat nem mulata, De sđ seme-
licket hozza valastra, Keretuen vgian azoknak al-
tala, Hog menne felesegül ű hozzaia.

Ercuen ezt az eses absiony allath, Bđcziüle az vr
Istennek io voltat, Az földre le boruluan ada nag
halat, Es felele meg alazuan ű magat.

Semmi keppen nem vagyok melto arra, Hog il
draga ferfunak legick tarfa, Im hol vágiook eg bol-
galo Leania, Kiucl bolgainak labar molatsa.

Giorfalsaggal az absion el kesüle, Őt szep Leant
szepen fel dltöztete, Es azokkal egierembe tel üle,
Es Daidhoz az kdvetökkal mene.

Ennek vala eg bolond gonofs vra, De hog an-
nak nag hiüfeggel szolgala, Nem vtallia meg sem
cziufollia vala, Sđt fogiatkozafat eppiri vala,

Nesd meg ezzel maganak ű mic niere, Mi nem
foka busira bolond feric, Mert az Isten hamar meg
mente töle. Es lön a szent Kiralnak felesége.

Minden rendbeli atszony allarok, Abigail absio
rol tanulliarok, Vratoknak hiüfeggel bolgalliarok,
Hog Istentöl ties meg aldalsatok.

Es valakit az Isten nektek ador, Akar mel frissen
allion kontiorok, Vag szep vag szörnü de azt hal-
galsatok, Es tiszteletok mert azzal tartotok.

Vifzone

Vissza: it immár vrain' nektek szolok, Kik io rár-
fal aiaid:koztartatok, Azé ties nag' bécziüleltel tar-
cziatok, Es Istennek arról halat aggiatok.

Mert ha űret nem tartod tisztelgebe, Tegyed az
Isten el velsen elöle, Mint az Nabal nem elis te eg-
gide vele, Es ű lesen Iob lambor felesége.

Gonos' kedüü kazdagok meg halliatok, Kik az
Nabálnak vnokay vattok, Ha szolgáló ember me-
gion hozzatok, Az Isalmaba előtöök ne buiatok.

Mert az vitezlő nepet Isten hatta, Orságanak
meg oltalmazasára, Az osuegick aruaknak oltal-
mára, Es az siegen kölsüg nyugodalmára.

Azere az mit adoc az Isten nektök, Azt örömet
közölietök ű velek, Mert az marha nem csak ti eret
tetök, De adatot hog' mastis eltelsetök.

Ha ű nekik io keduel nem az ennik, Soha sem-
mikeppen ninczen mit tennik, Ha nem el kel erö-
uel töled vönt, Mert jóvástol a far meg nem ehetik.

Vitezlő vrain' meg gödölliatok, Mire ties Isten
röl hiuattatok, Nem hog' az szegen kölsüget ron-
cziatok, Sze azokert verötöket oncziatok.

Mely ieles vitez emberck valanak, Hog' kik az
kegyetlensegben bizanak, Hazaioknak de nem sol-
galharanak, Mert nag' hirtelenseggel el fogianak.

Az vran' sok vran' ramadanak tel, Mint ez előt eg-
nehani ebtenönel, Köz'ünk valanak nag' kegyetlen
seggel, Kerlek mond meg mostan hoválditek el.

Rugrak

Rugnak vala sok santa kacibafok, Az sabot si-
rattiak az siegen bazok, Czak salannat esnek vala
agarok, Am iarianak arrol ebbet nem siolok.

Czak kerlek hog erre legien gondotok, Hog az
mi keuelen meg marattatok, Az Isten akarattia sie-
rent iariatok, Hog ennelis inkab el ne foggiatok.

Ez historiai berzek ilien rendben, Erdelbe az kis
küküllö monteben, Ezer öt száz es hatvan ebtendö-
ben, Kiben dicziretek az Isten Amen.

FINIS.

OSZK

Országos Széchényi Könyvtár

